

अंकेन उत्संगेन ॥ ७ ॥ ८ ॥ गिरिप्रस्थेऽपर्वतशिखरे प्रस्थोऽस्त्रियां मानभेदे सानावत्युच्चवस्तुनीति मेदिनी ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ प्राकारः परिधिभित्तिः वप्रस्तद्वाह्येण मयंदुर्गताभ्यां संबाधा दुर्गमा वप्रः स्थानेषु
 निहत्य गृध्राजं सभिन्नाभ्रशिखरोपमं ॥ ऊर्ध्वमाचक्रमेसीतां गृहीत्वा केन राक्षसः ॥ ७ ॥ यत्र यत्र तु वैदेही पश्यत्याश्रममंडलं ॥ सरोवासरितो वापितत्र मुंचति
 भूषणं ॥ ८ ॥ सा ददर्श गिरिप्रस्थे पंचवानरपुंगवान् ॥ तत्र वासो महिष्यमुत्ससर्ज मनस्विनी ॥ ९ ॥ तत्तेषां वानरे द्राणां पपात पवनोद्धतं ॥ मध्ये सुपीतपंचानां
 विद्युन्मेघांतरेयथा ॥ १० ॥ अचिरेणातिचक्राम खेचरः खेचरन्निव ॥ ददर्शार्थपुरीरम्यां बहुद्वारां मनोरमां ॥ ११ ॥ प्राकारवप्रसं बाधां निर्मितां विश्वकर्मणा ॥
 प्रविवेश पुरीलं कांससी तोराक्षसेश्वरः ॥ १२ ॥ एवं हतायां वैदेद्यां रामो हत्वा महाभृगं ॥ निवृत्तो ददृशे धीमान् भ्रातरं लक्ष्मणं तथा ॥ १३ ॥ कथमुत्सृज्य वैदेहीं व
 ने राक्षसं सेविते ॥ इति तं भ्रातरं दृष्ट्वा प्राप्नोसीति व्यगर्हयत् ॥ १४ ॥ मृगरूपधरेणाथ राक्षसासोपकर्षणं ॥ भ्रातुरागमनं चैव चितयन् पर्यतप्यत ॥ १५ ॥ गर्हयन्ने
 व रामस्तु वरितस्तं समासदत् ॥ अपि जीवति वैदेहीमिति पश्यामि लक्ष्मण ॥ १६ ॥ तस्य तत्सर्वमाचख्यौ सीताया लक्ष्मणो वचः ॥ यदुक्तवत्यसदृशं वैदेहीपश्चिमं व
 चः ॥ १७ ॥ दत्तमानेन तु हदारामोभ्यपतदाश्रमं ॥ सददर्शतदा गृध्रं निहतं पर्वतोपमं ॥ १८ ॥ राक्षसं शं कमानस्तं विरुष्य बलवद्भुजः ॥ अभ्यधावत काकुत्स्थस्त
 तस्तं सह लक्ष्मणः ॥ १९ ॥ स तावुवाच तेजस्वी स हि तौराम लक्ष्मणौ ॥ गृध्रराजोऽस्मि भद्रं वांसखा दशरथस्य वै ॥ २० ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा संगृह्य धनुषी शुभे ॥ को
 यं पितरमस्माकं नामाहृत्य चतुश्चरौ ॥ २१ ॥ ततो ददृशुस्तौ तं छिन्नपक्षद्वयं खगं ॥ तयोः शशंस गृध्रस्तु सीतार्थं रावणादधं ॥ २२ ॥ अपृच्छ द्राघवो गृध्ररावणः
 कां दिशं गतः ॥ तस्य गृध्रः शिरः कपैराच चक्षेम मारच ॥ २३ ॥ दक्षिणामितिकाकुत्स्थो विदित्वा स्य तदिगितं ॥ सत्कारं लंभयामास सखायं पूजयन्पितुः ॥ २४ ॥
 ततो दृष्ट्वाश्रमपदं व्यपविद्ध बृसीमठं ॥ विध्वस्तकलशं शून्यं गोमायुशतसंकुलं ॥ २५ ॥ दुःखशोकसमाविष्टौ वैदेही हरणादितौ ॥ जग्मतुं दंडकारण्यं दक्षिणेन
 परंतपौ ॥ २६ ॥ वने महति तस्मिन् स्तरामः सौमित्रिणा सह ॥ ददर्श मृगयूथानि द्रवमाणानि सर्वशः ॥ २७ ॥ शब्दं च घोरं सत्वानां दावाभ्रेरिव वर्धतः ॥ अपश्येतां
 मुहुर्ताच्चिकबंधं घोरदर्शनं ॥ २८ ॥ मेघपर्वतसंकाशं शालस्कंधं महाभुजं ॥ उरोगतविशालाक्षं महोदरमहामुखं ॥ २९ ॥
 मानस्त्रीविणक्षेत्रे च पेटके इति मेदिनी ॥ १२ ॥ १३ ॥ कथं प्राप्नोसीति संबधः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ आह ब्रूते ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥
 ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ उरसि नेत्रे उदरे मुखं च यस्य कबंधः शीर्षहीनः पुमान् ॥ २९ ॥